

בתי המשפט

001344/08 תק		בית משפט לתביעות קטנות ירושלים	
30/11/2008 תאריך :		בפני : שופט : באום-ניקוטר איתי	

בעניין:

בן שוען איתי

התובע

נ ג ד

שטראוס גרופ בע"מ

הנתבעת

פסק דין

בפני תביעה לתשלום כספים בגין נזקים שנגרמו לתובע, לטענתו, לאחר שרכש ואכל מוצר חומוס "אחלה" מייצורה של הנתבעת. (להלן: "החומוס").

לטענת התובע, כי אז באחד הימים רכשה אמו את החומוס האמור ולאחר שטעם ממנו מעט, חש שלא בטוב.

לאחר יומיים נוספים, בערבו של יום 07/11/07 אכל הוא שוב מן החומוס האמור ויצא אל משמרת במקום עבודתו.

במהלך המשמרת חש ברע והודיע על כך לממונה עליו, אשר מצא, כי על התובע להתפנות אל בית החולים וכך נעשה.

התובע נבדק בחדר המיון של בית החולים "הדסה" ולאחר ששהה במיון פרק זמן מסוים ומשנעלמו כאביו, שוחרר במצב כללי טוב (השחרור ביום 08/11/08 שעה 20:12).

בשלב זה, התובע טרם ידע מה גרם לכאבי הבטן שתקפו אותו.

לאחר פרק זמן קצר טעמה גם אחותו של התובע מהחומוס וחשה בבטנה ומשכך, הבין התובע, כי החומוס הוא שגרם לכאבי הבטן שלו ושל אחותו.

התובע מצא לנכון לפנות בתלונה אל הנתבעת, שם שוחח עם נציגה בשם גילי אשר הייתה מוכנה לטענת התובע, לפצותו בחבילת שי ממוצרי "שטראוס", אלא שהצעה זו לא התקבלה על ידו שכן לאור שאירע לו בגין החומוס, אינו מסוגל עוד לטעום ממוצרי "שטראוס".

משכך, ביקשה הנתבעת לקבל לידיה את החומוס לבדיקה והצדדים ניהלו משא ומתן באשר למה יימסר לנתבעת.

התובע לא הסכים למסור את החומוס כולו וביקש, כי תילקח רק דגימה ולטענתו, על אף שכך סוכם עם הנתבעת, הרי נציג מטעמה שהגיע לביתו, התעקש לקבל את החומוס כולו וזה נמסר לנציג לצורך בדיקה תוך התחייבות, כי החומוס יישמר ויוחזר אל התובע.

כעבור כשבוע או שבועיים, כך התובע, נציגת הנתבעת גילי התקשרה אליו והודיעה לו, כי החומוס נמצא מקולקל והוצע לו פיצוי כספי מסוים, שחלק ממנו הנו תלושי שי לרכישת מוצרים של "שטראוס".

התובע הסכים לטענתו לסכום הפיצוי אך סירב, כי חלק ממנו יהא בדמות תלושי שי לרכישת מוצרי "שטראוס".

נציגה אחרת מטעם הנתבעת בשם קרן התקשרה אף היא אל התובע, טענה שהחומוס אינו מקולקל כלל וכלל וחזרה על הצעת הפיצוי כמחווה של רצון טוב.

משסירב התובע להצעת הפיצוי כפי שהוצעה, הרי ביקש לקבל לידיו את החומוס לצורך בדיקתו או אז נתברר לו, כי התרחשה טעות והחומוס נזרק על ידי הנתבעת או מי מטעמה.

התובע מבקש לפצותו בגין הוצאות, שנגרמו לו עם אכילת החומוס המקולקל לרבות שהייה בבית החולים, מוניות ושני ימי עבודה.

הנתבעת טוענת, כי התובע לא הצליח להוכיח כל נזק רפואי שנגרם לו וממילא לא הוכיח כי קיים קשר סיבתי בין אכילת החומוס לבין כל מיחוש בבטן שסבל ממנו.

לטענת הנתבעת, הרי החומוס נבדק על ידי מעבדה אוביקטיבית ("מילודע שירותי תעשיות ביולוגיות") וכאשר נלמד מחוות הדעת, שהוציאה המעבדה, לאחר הבדיקה, כי החומוס תקין ולא יכול היה לגרום להרעלת מזון.

מטעם הנתבעת העידה הגב' גילי מורי אשר שוחחה עם התובע כאמור לעיל ואשר אישרה כי סוכם עם התובע כי תילקח מן החומוס אך דוגמית, אלא שבפועל נלקח החומוס כולו.
עוד ציינה: "באשר לטענתו שאמרתי בשיחת הטלפון שהחומוס מקולקל, אני משיבה, שלא אמרתי את זה. מה שאמרתי ואני זוכרת את זה שהמוצר הוא לא גורם לתופעות בהן הוא חש. הוספתי מתוך שקיפות מלאה שהמוצר לא נמצא באיכות רצויה, אך חד משמעית הוא לא הגורם לתופעות מהן סבל."
(הדגשה שלי – א.ב.נ.).

שמעתי הצדדים והתרשמתי מהם.

אני מאמצת את טענת התובע ולפיה, בערבו של יום 07/11/07 חש כאבים ועיוותים בבטן התחתונה ובשל כך פנה לחדר המיון (ת/1).

אני מאמצת את טענת התובע ולפיה, ימים ספורים לפני פנייתו זו לחדר המיון כמו גם באותו יום עצמו אכל ממוצר שיוצר על ידי הנתבעת, הוא אותו חומוס מדובר וזאת ניתן ללמוד מן הפניות בזמן אמת של התובע אל הנתבעת ואשר אושרו על ידה.

השאלה היא האם הצליח התובע להוכיח קשר סיבתי בין אכילת החומוס לבין המיחושים שחש בבטנו.

נכון הוא, כי הנתבעת הגישה חוות דעת ביחס לאותו מוצר אשר נקבע בה כך:
"המוצר נמצא באיכות מקירוביאלית סבירה.

מהמוצר לא בודדו מיקרו אורגניזמים גורמי הרעלת מזון או קוליפורמים ממקור צאתי האופייני למזון.

מהספירה הכללית בודדו חיידקים שאינם ידועים כגורמי הרעלת מזון.
בהתאם לכך לא סביר כי מוצר זה גרר הרעלת מזון על רקע מיקרוביאלית."

חוות דעת זו כשלעצמה אינה ברורה דיה – לא ברור מה המשמעות של אי בידוד אותם מיקרו אורגניזמים גורמי הרעלת מזון או קוליפורמים והאם בידודם היה מביא לתוצאה שונה בחוות הדעת. כמו כן לא ברור משקלו של המונח "לא סביר" בהתייחסות לחוות הדעת שבפני.

עורכת חוות הדעת לא התייצבה בפני ולא ניתן היה לקבל הסבר לכך.

אך מעבר לכך, הנתבעת בהתנהלותה גרמה לתובע לנזק ראייתי בכך שאיבדה את החומוס ולא אפשרה לו להגיש חוות דעת מטעמו אשר יכול והיה בה כדי להבהיר באופן חד משמעי את מצבו של החומוס וההשלכות מאכילתו.

קיומו של נזק ראייתי שכזה מעביר את הנטל להוכיח העדר קשר סיבתי אל כתפי הנתבעת, אלא שכאמור, חוות הדעת שהגישה נותרה לא ברורה ולא ניתן לקבוע על פיה, כי לא היה באכילת החומוס כדי לגרום לתובע את אותו נזק רפואי, הוא המיחוישים בבטנו.

לאור האמור עד כה, הרי שיש לקבוע כי הנתבעת לא הצליחה לסתור טענתו של התובע, כי אכילת חומוס מקולקל מטעמה גרמה לו לבעיה רפואית.

עתה יש לשאול מהו הנזק שנגרם לתובע בגין האמור לעיל.

התובע טען, כי נמנעו ממנו שני ימי עבודה כאשר משתכר הוא בגין כל יום עבודה בסך של כ – 240 עד 250 ₪, אלא שלא הציג מסמך כלשהו שיאשר הדבר.

עוד טען התובע, כי יש לפצותו בגין "בית חולים" ואולם לא ברור איזה נזק נגרם לו בגין רכיב נזק זה. כמו כן, לא הציג קבלות של מוניות.

בנסיבות אלו, יש לפצות התובע בגין רכיב כאב וסבל ואני פוסקת לו בגין כך סך של 3,000 ₪ כאשר הנתבעת תהא זכאית לקזז מסכום זה סך של 300 ₪ בגין התייצבותה לשווא לדיון שנקבע בעניינו של התובע ביום 30/06/08 ואשר התובע בחר להגיש בקשת דחייה אך בבוקרו של יום הדיון.

אשר על כן, תשלם הנתבעת לתובע סך של 2,700 ₪ בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל. (סך זה כולל אף את אגרת המשפט).

הודעה לצדדים זכותם להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

המזכירות תשלח העתק מפסק דין זה לצדדים.

ניתן היום כ"ה בחשוון, תשס"ט (23 בנובמבר 2008) בהעדר הצדדים.

